

Rep. Nr. 12/12

*

AR. NB-039-06

*

Beslissing bij verstek
van 15 maart 2012

*

Beroep tegen de
beslissing van 29
september 2006 van het
Comité DGEC van het
RIZIV.

*

VAN RECHTSWEGE
UITVOERBAAR BIJ
VOORRAAD
NIETTEGENSTAANDE
CASSATIEBEROEP

KAMER VAN BEROEP die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

BESLISSING

In de zaak van Dokter A...., huisarts, wonend te XXXX;

Verzoeker in beroep, die niet verschijnt, noch vertegenwoordigd wordt.

Tegen RIZIV-DIENST VOOR GENEESKUNDIGE
EVALUATIE EN CONTROLE, openbare instelling van sociale zekerheid,
met zetel te 1150 Brussel, Tervurenlaan 211,

Geïntimeerde, voor wie zijn verschenen, dokter B..., geneesheer-
inspecteur-directeur, en dhr. C..., attaché, ambtenaren bij geïntimeerde.

*
* *

Op de openbare terechtzittingen van 16 februari 2012 werd geen toepassing gevraagd van artikel 18, § 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 9 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het procedurereglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV.

*
* *

RETROACTEN

Gelet op de gedingstukken, in het bijzonder;

- het dossier van het Comité van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV;
- de bestreden beslissing van 29 september 2006 van het Comité, betekend op 7 december 2006;
- de beroepsakte van 28 december 2006;
- de besluiten van de geïntimeerde van 28 maart 2007;
- de besluiten van de verzoeker in beroep van 16 april 2007;
- de oproepingsbrieven van 11 januari 2012;

Gehoord op de openbare terechtzitting van 16 februari 2012 :

- Dr. B... in de uiteenzetting van het technisch luik van de middelen en conclusies namens de geïntimeerde;
- Dhr. C... in de uiteenzetting van het juridisch luik van de middelen en conclusies namens de geïntimeerde;
- De verzoeker in beroep verschijnt niet persoonlijk en wordt niet vertegenwoordigd.

-
De debatten, gevoerd in het Nederlands, werden gesloten, de zaak in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op de buitengewone openbare terechtzitting van 15 maart 2012.

VOORWERP VAN HET GESCHIL

1. Feiten verwezen naar het Comité van de DGEC van het RIZIV.
Er werd een onderzoek ingesteld door de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle (DGEC) inzake de realiteit en conformiteit van de prestaties die door dokter A... zijn aangerekend aan de verplichte ziekteverzekering.

De aanleiding voor dit onderzoek was een klacht van een verzekeringsinstelling over de grote hoeveelheden getuigschriften uitgeschreven door dr. A... met aanrekening van ganse reeksen nachtbezoeken.

De tenlasteleggingen die na onderzoek zijn weerhouden, situeren zich in de periode van 15 december 2000 tot en met 23 februari 2003. Zij werden bij processen-verbaal van vaststelling van 10 december 2002, 16 mei 2003 en 13 oktober 2003 ter kennis gebracht van dokter A... en hebben betrekking op :

1. *Het opstellen en ondertekenen en uitreiken van getuigschriften met aanrekening in zijn naam aan de ZIV van verstrekkingen die niet werden verleend.*

Volgens de nota van de DGEC van 2006/53 werden in de periode van 21 oktober 2001 tot en met 29 juni 2002 bij 14 verzekerden 449 verstrekkingen ten onrechte aangerekend onder de nomenclatuurnummers 104230 (betreffende een bezoek 's nachts tussen 21 uur en 8 uur) en 103132 (betreffende een bezoek bij de zieke thuis).

Van deze verstrekkingen werden er 304 vergoed door de verzekeringsinstellingen voor een bedrag van € 10.438,98. De 145 verstrekkingen die niet vergoed werden, hebben samen een vergoedingswaarde van € 4.697,32.

2. *Het opstellen en ondertekenen en uitreiken van getuigschriften met aanrekening in zijn naam aan de ZIV van verstrekkingen met een hogere sleutelletterwaarde dan de werkelijke verleende verstrekkingen.*
Volgens de nota van het DGEC 2006/53 werden in de periode van 4 september 2001 tot en met 23 februari 2003 bij 25 verzekerden 486 verstrekkingen ten onrechte aangerekend onder de nomenclatuurnummer 104230 in plaats van nummer 103132.

Van deze verstrekkingen werden er 271 vergoed door de

Van deze verstrekkingen werden er 271 vergoed door de verzekeringsinstellingen voor een bedrag van € 8.445,98.

De 215 verstrekkingen die niet werden vergoed, hadden samen een vergoedingswaarde van € 7.419

3. Het opstellen en ondertekenen en uitreiken van getuigschriften met aanrekening in zijn naam aan de ZIV van verstrekkingen die niet aanrekenbaar waren in de omstandigheden waarin die werden verleend.

Volgens de nota van de DGEC 2006/53 was dr. A... in de periode van 17 juli 2000 tot en met 31 januari 2001 niet wettelijk gemachtigd om als dokter de geneeskunst uit te oefenen, ingevolge zijn schorsing door de Orde van Geneesheren en was hij dus geen zorgverlener in de zin van artikel 2 van de Z.I.V-Wet 1994. Bijgevolg zijn alle betalingen die hij in die periode door activiteiten als zorgverlener heeft gegenereerd in het kader van de voormelde wet volgens deze nota ten onrechte gebeurd.

De nota vermeldt dat in de periode van 15 december 2000 tot en met 31 januari 2001 aldus bij 95 verzekerden 458 verstrekkingen ten onrechte werden aangerekend voor een bedrag van € 10.389,41, welke door de verzekeringsinstellingen werden vergoed.

2. Beslissing van het Comité van 29 september 2006

Het Comité van de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle verklaarde de voormelde tenlasteleggingen bewezen bij beslissing van 29 september 2006.

Het Comité veroordeelde dr. A..., overeenkomstig het toenmalig artikel 141, § 5, laatste lid, van de ZIV-wet 1994, tot de terugbetaling van de waarde van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen voor een bedrag van **€ 29.274,37**.

Het Comité legde dr. A... eveneens, bij toepassing van het toenmalig artikel 141, § 5 van de ZIV-wet, een effectieve bijkomende administratieve geldboete op van **€ 26.133,92**, samengesteld uit

- een boete van 200 % van de totale waarde van de niet-verjaarde ten onrechte aangerekende verstrekkingen (€ 7.621,12), vermeld onder tenlastelegging 1;
- een boete van 150 % van de totale waarde van de niet-verjaarde ten onrechte aangerekende verstrekkingen (€ 7.261,12), vermeld onder tenlastelegging 2.

Met de verstrekkingen vermeld in de pro-justitia's van 10 december 2002 en 16 mei 2003, werd bij de berekening van de bijkomende administratieve geldboete geen rekening gehouden, gezien de wettelijk voorgeschreven verjaringstermijn van drie jaar voor deze twee processen-verbaal verstreken was.

Het Comité legde geen sanctie op voor de tenlastelegging 3 gezien deze volledig verjaard is.

De voornoemde bedragen dienden te worden betaald binnen de maand te rekenen vanaf de dag waarop de betekening van de beslissing werd ontvangen.

De beslissing van het Comité werd aan dr. A... betekend op 7 december 2006.

Deze beslissing is samengevat gesteund op volgende motieven.

Het Comité verwijst in de eerste plaats naar artikel 169 van de Z.I.V.-Wet 1994 krachtens welk artikel de processen-verbaal opgemaakt door inspecteurs en controleurs van de Dienst voor geneeskundige controle en evaluatie naar aanleiding van hun opdracht bewijskracht hebben tot het bewijs van het tegendeel. De processen-verbaal in deze zaak werden geacht voldoende waarborgen van juistheid en nauwkeurigheid te bieden.

Het Comité overloopt de verklaringen die ten aanzien van de diverse tenlasteleggingen zijn afgelegd en besluit dat de feiten ernstige inbreuken uitmaken op de reglementaire bepalingen, die niet door de beugel kunnen.

Het Comité stelt vast dat er binnen de wettelijke termijn geen verweermiddelen zijn geformuleerd door dr. A... en dat er evenmin gebruik is gemaakt van de mogelijkheid op een mondeling verweer. De brief van dr. A... van 23 juli 2006 werd niet geacht afbreuk te doen aan de tenlasteleggingen.

Gelet op de specifieke elementen van het dossier acht het Comité dat een effectieve en zware bijkomende administratieve geldboete aangewezen is.

*
* *

BEROEPSGRIEVEN

1. Standpunt van de verzoeker in beroep

Dr. A..., verzoeker in beroep, vraagt in het verzoekschrift tot hoger beroep aan de hand van een eigenhandige schrapping van onderdelen van de bestreden beslissing, dat deze ongedaan wordt gemaakt, behoudens voor wat betreft de vaststelling dat de termijn om een administratieve geldboete op te leggen deels verstreken is.

De verzoeker in beroep formuleert opmerkingen in de marge van de bestreden beslissing. Zijn besluit op het einde van het verzoekschrift kan worden samengevat als volgt :

"Conclusies

- *u baseert zich op*
 - 1° *onvolledige verklaringen;*
 - 2° *onvolledig onderzoek door de politiediensten indertijd afgenomen bij druggebruikers*
- (...)
- *Al die prestaties zijn door mij verricht bij zieken (al dan niet druggebruikers = chronische zieken). Hun onderzoek + medicatie*

doch mij niet kunnen of willen betalend (geld op)

(...)

- *“Staat” moet meer aan mij dan ik aan hem of U.*
- *Zie inzending 2005 Departement Wetenschappen Brussel (militair geheim) U zult daar waarschijnlijk geen inzage in verkrijgen.*
- *Nogmaals Belg. Staat en andere landen moeten financieel meer aan mij dan ik aan U of hen.*
- *Verrekeningen voorlopig op fiscaal aangifte.*
- *4 x ten onrechte opgenomen in de gevangenis te Hasselt*

(...)

- *Schadevergoeding hierdoor nogmaals in mijn financieel voordeel en niet in dat van U.”*

Bij conclusie volhardt de verzoeker in beroep. Hij stelt bovendien dat het argument van de onontvankelijkheid van het hoger beroep geen belang vertoont.

2. Standpunt van de geïntimeerde

De Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en controle (de geïntimeerde) vraagt bij conclusie aan de Kamer van beroep :

- *In hoofdorde: het beroep onontvankelijk te verklaren wegens nietigheid van de beroepsakte.*
- *In ondergeschikte orde: het beroep als ongegrond af te wijzen en de bestreden beslissing van het Comité te bevestigen.*

De geïntimeerde acht het hoger beroep onontvankelijk omdat het verzoekschrift tot hoger beroep niet de vermeldingen bevat die op straffe van nietigheid zijn voorgeschreven door het toenmalig artikel 310quater, § 1 van het koninklijk besluit van 3 juli 1996. De akte van hoger beroep bestaat volgens de geïntimeerde immers enkel uit een aanvulling van de bestreden beslissing met een aantal opmerkingen.

Ondergeschikt stelt de geïntimeerde dat de opmerkingen die zijn gemaakt op de bestreden beslissing geen afbreuk doen aan de tenlasteleggingen.

*
* *
*

BEOORDELING

1. De ontvankelijkheid van het hoger beroep

Dr. A... heeft op 28 december 2006 hoger beroep ingesteld bij de Kamer van beroep tegen de beslissing van het Comité van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van 29 september 2006, betekend op 7 december 2006.

De termijn en procedurele vereisten werden destijds bepaald in artikel 310quater en quinquies van het koninklijk besluit van 3 juli 1996 tot uitvoering van de Z.I.V.-wet 1994.

De termijn van één maand, te rekenen vanaf de kennisgeving van de

beslissing werd door dr. A... nageleefd (art. 310quater, § 1 K.B. 3 juli 1996).

Ook aan de voorwaarde dat de akte van beroep de vermeldingen moet bevatten zoals bepaald in artikel 310quater, § 2 van het voormelde koninklijk besluit is voldaan.

De akte werd gedagtekend en bevat de identiteitsgegevens van de verzoeker in beroep zoals voorgeschreven.

Doordat werd uitgegaan van de bestreden beslissing en deze van opmerkingen en een conclusie werd voorzien, is ook voldaan aan de vereiste dat de beslissing waartegen in hoger beroep wordt gekomen is vermeld en dat de akte van hoger beroep een uiteenzetting bevat van de feiten, grieven en middelen.

De wijze waarop een en ander is vermeld is weliswaar niet gebruikelijk, doch dit is niet doorslaggevend bij de beoordeling van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

Het is daarentegen van belang te kunnen vaststellen dat het doel van deze vereisten, namelijk te kunnen vaststellen op welke beslissing, feiten, grieven en middelen het hoger beroep betrekking heeft en hierop als geïntimeerde te kunnen antwoorden, bereikt is.

Dit laatste is wel degelijk het geval. De conclusie die door de geïntimeerde werd genomen, toont dit ook aan.

Het hoger beroep is ontvankelijk.

*

2. De beoordeling over de grond van de zaak

De Kamer van beroep nam kennis van de bezwaren die de verzoeker in beroep formuleert tegen de beslissing van het Comité van 29 september 2006, doch dient vast te stellen dat deze bezwaren onvoldoende zijn gestaafd en niet kunnen weerhouden worden om volgende redenen.

2.1. In de marge van de verklaringen van patiënten, die de tenlasteleggingen staven, is vooreerst meermaals door de verzoeker in beroep vermeld dat het om leugens zou gaan.

Dit werd door hem evenwel niet nader aangetoond. Het argument dat het om druggebruikers gaat, volstaat daartoe niet.

De stelling dat het om leugens zou gaan is ook niet voor de hand liggend. Uit de verklaringen blijkt immers dat de betrokken patiënten door hun relaas tegelijk zelf moeten erkennen dat zij ernstige fouten hebben begaan door te trachten hun financiële problemen te regelen via getuigschriften bekomen van de verzoeker in beroep voor niet geleverde of niet conforme prestaties.

2.2. Ten aanzien van de eerste tenlastelegging betreffende getuigschriften voor prestaties die niet zijn verleend, werpt de verzoeker in beroep

bovendien op dat dit wellicht te maken heeft met gestolen boekjes.

Deze diefstal en het mogelijk verband met de tenlasteleggingen werd echter op geen enkele wijze aangetoond.

2.3. Ten aanzien van de tweede tenlastelegging betreffende het ten onrechte aanrekenen van bezoeken 's nachts, stelt de verzoeker in beroep dat de huisbezoeken wel degelijk zouden zijn aangevraagd en verricht na 21 uur, doch dit wordt tegengesproken door de verklaringen van de betrokken patiënten en werd niet aangetoond.

2.4. Ten aanzien van de derde tenlastelegging betreffende de aanrekening van prestaties in de periode van schorsing door de Orde van Geneesheren, werpt de verzoeker op dat de schorsing onterecht zou zijn geweest en dat hij zijn beroep mocht uitoefenen ingevolge het arrest Uytendaele van het Europees Hof van Justitie.

Dit arrest blijkt niet te zijn geregistreerd en werd spijs de bemerkingen hieromtrent door de geïntimeerde ook niet voorgelegd.

Door de verzoeker in beroep werd evenmin aangetoond dat hij zich in voorkomend geval in dezelfde voorwaarden bevond als besproken in het bedoelde arrest om aanspraak te kunnen maken op het recht op uitoefening van de geneeskunde.

Tenslotte werd ook het onrechtmatig karakter van de beslissing tot schorsing niet nader aangeduid en behoort het niet aan de Kamer van beroep, maar aan de daartoe bevoegde (tucht)instanties, om zich in dit verband uit te spreken.

2.5. Op grond van deze overwegingen stelt de Kamer van beroep vast dat de argumenten van de verzoeker in beroep geformuleerd in de marge van de bestreden beslissing, geen reden zijn tot hervorming van deze beslissing.

Hetzelfde geldt voor de conclusie die hieruit door de verzoeker in beroep wordt getrokken, nl. dat het onderzoek en de verklaringen onvolledig zouden zijn. Dit werd immers niet nader gestaafd. Ook de stelling dat alle prestaties wel zouden zijn verricht, is niet aangetoond en wordt door de verklaringen afgelegd door de patiënten in het kader van het gevoerde onderzoek tegengesproken.

Ten slotte haalt de verzoeker in beroep aan dat hij tegoeden heeft lastens de Belgische staat (met verwijzing naar een wetenschappelijke prijs en naar een recht op schadevergoeding ingevolge onterecht verblijf in de gevangenis), doch ook dit argument kan niet worden weerhouden. Het blijkt immers niet dat dit aanleiding kan geven tot compensatie van vaststaande en opeisbare schulden tussen de partijen in deze zaak.

Het hoger beroep van dr. A... dient dan ook te worden afgewezen als ongegrond.

OM DEZE REDENEN,

DE KAMER VAN BEROEP die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden,

Gelet op de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, in het bijzonder op de artikelen 144 en 145, en op artikel 112 van de Gezondheidswet van 13 december 2006;

Na beraadslaging in overeenstemming met het bepaalde in artikel 145 van de gecoördineerde wet, en artikel 19 van het procedurereglement;

Recht doende op tegenspraak.

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk, doch ongegrond.

Bevestigt bijgevolg de bestreden beslissing van het Comité van de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle van 29 september 2006 in alle beschikkingen.

Legt de kosten van het geding in hoger beroep ten laste van de verzoeker in hoger beroep, doch stelt vast dat er geen kosten te begroten zijn.

Aldus uitgesproken door de Voorzitter op de buitengewone openbare terechtzitting van **15 maart 2012** van de Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, ingesteld bij de DGEC van het RIZIV, opgericht bij artikel 144 van de gecoördineerde ZIV-wet van 14 juli 1994, en ondertekend door :

- Mevrouw Marijke DEMEDTS, Voorzitter van de Kamer van beroep
- de heer Martin VOLCKE, griffier van de Kamer van beroep

Volgen de handtekeningen :

De griffier,

De voorzitter,

Martin VOLCKE

Marijke DEMEDTS

De Kamer van beroep de kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, die in die taal de zaak heeft gehoord en er in die taal over beraadslaagde, was samengesteld uit mevrouw Marijke DEMEDTS, magistraat-voorzitter en de dokters Johan DIERICK en Constantinus POLITIS, vertegenwoordigers van de representatieve organisaties van het artsencorps, alsmede de dokters André TIELENS en Joël BOYDENS, vertegenwoordigers van de verzekeringsinstellingen, de leden-geneesheren hebben aan de beraadslaging deelgenomen bij wege van advies. De Kamer van beroep werd bijgestaan door de heer Martin VOLCKE, griffier in de Kamer van beroep.